
Tři studentky UK získaly Cenu Edvarda Beneše

Tři studentky UK získaly Cenu Edvarda Beneše

27. 10. 2011, autor: Lucie Kettnerová, rubrika: Studenti

Cenu Edvarda Beneše uděluje město Sezimovo Ústí již od roku 1996, a to nejlepším studentským pracím v oborech historie 20. století a sociologie. Ocenění jsou udělována vždy k 28. říjnu příslušného roku a jsou spojena s finanční odměnou. Letos v soutěži uspěly Martina Hamplová a Tereza Štanclová z FSV UK a Jana Trpišovská z FF UK.

V oblasti **sociologie** první cenu získala:

Martina Hamplová

z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci **Migrační vlny ve Spolkové republice Německo po roce 1989 mezi severními a jižními spolkovými zeměmi**

Zdůvodnění:

Je to mimořádná práce na aktuální téma, zpracovaná s tradiční historiografickou akribií a současně přesahující interdisciplinárně do politologie a sociologie. Práce přispívá k lepšímu porozumění německým problémům, jež doposud byly vnímány jen na „jedné ose“, autorka přidává geografickou vertikálu a její smysl fundovaně dokládá.

V oblasti **sociologie** cenu 3. stupně získala:

Tereza Štanclová

z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci **Odchod mládeže z ústavní péče a první rok samostatného života**

Zdůvodnění:

Nesmírně závažné téma, jež se k „benešovské“ tematice váže poměrně volně, nicméně práce uvádí řadu zajímavých fakt, která se snaží interpretovat, pracuje s rozhovory s adolescenty i řediteli ústavů. Práce se zabývá mimořádně vážným tématem a snaží se použít současné metodologické postupy. Jde o cenný příspěvek k porozumění problému, který může kvantitativně narůstat a který je současně modelovým příkladem pro sociologii společensky účastnou, zainteresovanou a současně poučenou.

V oblasti **historie 20. století** čestné uznání získala:

Jana Trpišovská

z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci **Únor 1948 v prezidentské kanceláři**

Zdůvodnění:

Některé okolnosti komunistického převratu v únoru 1948 stále ještě bývají předmětem dohadů a úvah historiků a politických publicistů. Dění v Kanceláři prezidenta republiky včetně postupu a jednání vedoucích činitelů politických stran za únorové politické krize sleduje autorka den po dni na základě publikovaných vzpomínek účastníků, jež doplňuje z archivního materiálu a informacemi z odborné literatury. Její práce opětovně shromáždila doklady o tom, že v důsledku politické neschopnosti předáků demokratických stran, jež se projevila jejich nečinným postojem vůči agresivnímu politickému nástupu komunistů, neměl prezident téměř žádný manévrovací prostor. Lze proto souhlasit s jejím názorem, že „prezident Beneš neměl reálné šance zabránit nástupu komunistické diktatury v Československu“.